

วัตถุประสงค์ของของวิทยานิพนธ์นี้มีอยู่ 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาบทบาทและหน้าที่ของอรชุนในคัมภีร์ภควัทคีตาตามแนวคิดทางจริยศาสตร์ของไฮเด็กเกอร์ 2) เพื่อศึกษาถึงแนวคิดในเรื่องของความเป็นของแท้ซึ่งเป็นฐานทางจริยศาสตร์ซึ่งปรากฏอยู่ในแนวคิดและข้อเสนอทางภววิทยาของไฮเด็กเกอร์เพื่อนำมาอธิบาย และ ศึกษาบทบาทและหน้าที่ของอรชุน และ 3) เพื่อศึกษาแนวคิดในเรื่องทางจริย-ศาสตร์ในคัมภีร์โดยผ่านบทบาทและหน้าที่ของอรชุน ซึ่งปรากฏอยู่ในคัมภีร์ภควัทคีตา

ผลการศึกษาพบว่าแนวคิดในเรื่องของความเป็นของแท้ของไฮเด็กเกอร์ซึ่งเป็นเงื่อนไขของความเป็นไปได้ในแนวคิดทางจริยศาสตร์สามารถที่จะนำมาใช้อธิบายถึงบทบาทและหน้าที่ของอรชุน ในฐานะผู้กระทำการเลือกทางจริยศาสตร์ ซึ่งในตอนแรกนั้นอรชุนรู้สึกท้อแท้และท้อถอยเนื่องจากเขาต้องทำการรบราฆ่าฟันญาติพี่น้องและบุคคลที่เคารพในสงคราม ณ ทูกรุงเกษม ดังนั้นอรชุนจึงเลือกที่จะที่จะหันหลังให้แก่สงครามครั้งนี้ เพื่อดำรงไว้ซึ่งกฏศีลธรรมดีซึ่งมีมาแต่โบราณ ซึ่งการกระทำของอรชุนครั้งนี้ถ้าเรานำทฤษฎีของไฮเด็กเกอร์มาอธิบายแล้วอรชุนกำลังถูกรอบงำจากความเป็นพวกเขาซึ่งอรชุนไม่ได้ครอบครองตัวเองอย่างแท้จริง อรชุนจึงอยู่ในอณูรูปที่ไฮเด็กเกอร์เรียกว่าความเป็นของเทียม อย่างไรก็ตามพระกฤษณะได้เรียกร้องให้อรชุนกลับเข้ามาสู่ตัวตนที่แท้จริงของเขาเอง กล่าวคือ อาตมันในฐานะความเป็นไปได้สูงสุดของเขาเอง ซึ่งเมื่ออรชุนได้ทราบถึงความเป็นจริงเช่นนี้แล้วเขาจึงตระหนักถึงความเป็นอันตะของตนเองว่าเขาคือกษัตริย์ซึ่งมีหน้าที่ทำสงครามตามหน้าที่ของความเป็นกษัตริย์ และในการทำหน้าที่จากความเป็นกษัตริย์ของอรชุนครั้งนี้ถึงแม้ว่ามันจะเป็นการเป็นละเมิดกฏศีลธรรมอันมีมาแต่โบราณ แต่นั่นแสดงให้เห็นถึงว่าเขาได้ทำการเลือกอย่างแท้จริง ซึ่งถ้าเรานำทฤษฎีของไฮเด็กเกอร์มาอธิบายแล้วพระกฤษณะอยู่ในฐานะของเสียงเรียกแห่งมโนสำนึกของอรชุนเอง ซึ่งอยู่บนฐานคิดที่ว่าอาตมันคือพรหมซึ่งเสียงเรียกนั้นเรียกร้องให้อรชุนทำการเลือกจากตัวตนที่แท้จริงของตัวอรชุนเอง ดังนั้นในการทำการวิเคราะห์ในครั้งนี้อรชุนไม่สามารถแยกออกจากพระกฤษณะได้ กล่าวคืออรชุนและพระกฤษณะเป็นบุคคลเดียวกัน ในการเลือกของอรชุนครั้งนี้เป็นการที่อรชุนได้เป็นอิสระจากความเห็นพวกเขาและได้กระทำการเลือกทางเลือกที่แท้จริงของเขาเอง อรชุนจึงอยู่ในอณูรูปของความเป็นของแท้

ดังนั้นเราจะเห็นได้ชัดเจนว่าแนวคิดในเรื่องของจริยศาสตร์จากปรัชญาของทั้งไฮเด็กเกอร์และคัมภีร์ภควัทคีตานี้ไม่ได้อยู่บนฐานของความดีหรือความเลว แต่อยู่บนฐานที่ว่าผู้ทำการตัดสินใจทาง จริยศาสตร์นั้นได้ตัดสินใจจากตัวตนที่แท้จริงหรือไม่ซึ่งเป็นแนวคิดทางจริยศาสตร์ที่อยู่บนพื้นฐานของแรงจูงใจจากตัวตนซึ่งอยู่เหนือปรากฏการณ์ปกติสามัญ

The aim of this thesis are 1) to study Arjuna's role and duty in the Bhagavad-Gita according to Heidegger's ethical ideas and 2) to study the idea of authenticity which is the basis of ethics emerging in Heidegger's ontological concept and use it to explain and interpret Arjuna's role and duty and finally, 3) to study ethical ideas in the Gita through Arjuna's role and duty existing in the Gita.

The study found that the idea of authenticity which is the condition of the possibility of ethical idea can be used to explain Arjuna's role and duty as an ethical chooser. In the Gita, Arjuna in the first place has a feeling of despondency because he has to kill his own relatives and those whom he respects in the war at Kuruksetra therefore, he choose to shun this war in order that those ancient established moral laws remain the same. This act of Arjuna can be explained by Heidegger's theory of the They by which Arjuna is being dominated so he doesn't own himself fully and is in the mode of inauthenticity. However, Lord Krishna demands that he comeback to his own authentic self, namely, Atman which is his ownmost possibility. When Arjuna realizes this truth, he soon learns about his finite that is his being a king whose duty is to fight in a war. Although in doing so is a violation of these moral laws, it means that he choose his authentic choice and if this is to be explained by Heidegger's theory, Lord Krishna is Arjuna's voice of conscience, based on the idea that Atman is Brahman, which always demand arjuna to choose from his own authentic self, and therefore, in this analysis Arjuna can not be separated from Lord Krishna, says, Arjuna and Lord Krishna is one and the same person. In this choosing Arjuna is independent of the They and choose his own authentic choice therefore, Arjuna is in the mode of authenticity.

It is clearly be seen that the ethical ideas of both Heidegger's and the Gita's philosophy are not based on the idea of goodness and badness but on the basis that one who makes an ethical decision makes a decision from one's own authentic self or not. It the ethical ideas based on the motive from the higher Self beyond ordinary phenomena.